

Internationale Dag voor de Vrede “Beter Geweldloos”

De multiculturele vereniging Assadaaka heeft deze dag aangegrepen om een extra feestelijke bijeenkomst te organiseren waarbij zij aandacht voor vrede en geweldloosheid combineert met een iftar, het breken van de vasten zoals bij moslims gebruikelijk is na zonsondergang gedurende de vastenmaand Ramadan.

21 september 2008

VERSLAG

Tekst en editing: Erik Haan

Foto 's: Luc Nijenhuis

Redactie: Arthur Vreede, Erik Haan

Ahmed El Mesri (voorzitter Assadaaka/ Onze Hoop)

De bijeenkomst werd financieel mogelijk gemaakt dankzij een bijdrage van het stadsdeel zeeburg, landelijke platform voor vrede en de personele inzet van de multiculturele vereniging Assadaaka

Internationale Dag voor de Vrede: Beter Geweldloos

Zondag 21 september werd de Internationale Dag van de Vrede gevierd. De Internationale Dag voor de Vrede is een jaarlijks evenement dat door de Verenigde Naties in het leven geroepen is. Op deze dag wordt speciale aandacht gevraagd voor vrede en geweldloosheid. De multiculturele vereniging Assadaaka heeft deze dag aangegrepen om een extra feestelijke bijeenkomst te organiseren waarbij zij aandacht voor vrede en geweldloosheid combineert met een iftar, het breken van de vasten zoals bij moslims gebruikelijk is na zonsondergang gedurende de vastenmaand Ramadan. Het buurthuis De Meevaart in de Indische Buurt had zijn deuren opengesteld en de regenboogvlag die het symbool is voor de veelkleurigheid en de vele verschillende culturen die onze maatschappij rijk is, wapperde voor de gelegenheid vrolijk in de late zomerzon boven de ingang. Bij binnenkomst bleek de ontvangstzaal al behoorlijk vol te zijn. De avond stond in het thema 'Beter geweldloos', een thema dat het Platform Vredescultuur, dat samen met Assadaaka de avond organiseerde, voor deze dag uitgeroepen had.

Vrijwilligers van Assadaaka kregen oranje t-shirts uitgereikt met teksten die het thema van de avond benadrukten: 'Samen dialoog en vrede', 'Vrede door dialoog' en 'Anderen behandelen zoals je zelf behandeld zou willen worden.'

Om nog extra aandacht in de buurt te vragen voor deze bijzondere bijeenkomst en zoveel mogelijk mensen uit te nodigen had Assadaaka ook nog een fakkeloptocht georganiseerd. Vele aanwezigen boden spontaan aan mee te lopen. Zij kregen allemaal een fakkel aangeboden en zo begon rond zeven uur 's avonds deze fakkeloptocht onder leiding van de voorzitter van Assadaaka, de heer Ahmed el Mesri, vanuit de Balistraat over de Sumatrastraat en de Javastraat, een optocht waarvoor veel verkeersdeelnemers even halt hielden. Onder het zingen van een lied dat opriep tot vrede en geweldloosheid trok de groep met de brandende fakkels over de Celebesstraat weer richting buurthuis De Meevaart. Daarna gingen de deelnemers naar binnen en namen plaats in de grote zaal die zich inmiddels volledig gevuld had met geïnteresseerden. Onder de aanwezigen waren ook vertegenwoordigers van de Zeeburgse politiek: de stadsdeelvoorzitter, de heer Nico Papineau Salm, en de wethouder van welzijn, de heer Jan Hoek. Verder waren, naast vele moslims, wel praktisch alle culturen vertegenwoordigd die de Amsterdamse samenleving zo veelkleurig, rijk en bijzonder maken. In het gezelschap waren ook enkele vrouwen uit Afghanistan, Bosnië en Palestina. Zij waren speciaal naar Nederland gekomen om een cursus in geweldloosheid te volgen en de Internationale Vredesdag te vieren.

Uit de hoge opkomst – op het hoogtepunt van de avond waren er wel honderdtwintig mensen aanwezig – bleek maar al te goed hoe het thema 'Vrede en Beter Geweldloos' leeft onder alle mensen en hoezeer het thema 'Vrede' een bindende factor is onder alle mensen wereldwijd. Vrijwilligers waren druk in de weer met het klaarzetten van voedsel en drank voor de iftar, maar alvorens de aanwezigen konden gaan eten en drinken hield de voorzitter, zoals gebruikelijk bij Assadaaka, een toespraak waarvan de inhoud hier volgt:

Toespraak van de heer Ahmed El Mesri, voorzitter van de multiculturele vereniging Assadaaka op de Internationale Dag voor de Vrede van 21 september 2008

Vrede begint in jezelf.

Elk jaar weer vieren wij de dag van de vrede. Vrede is een begrip waar wij met ons allen achter staan. We wensen ons niets liever dan vrede op aarde voor een ieder. En toch als we ons iets mogen wensen voor onze verjaardag, voor de Kerst of Sinterklaas dan hoor je zelden iemand roepen: 'ik wens mij vrede.'

We wensen ons meestal dingen. Vrede moet er gewoon zijn. Vanzelfsprekend. En dat werkt dus blijkbaar anders, gezien de vele, vele oorlogen op dit moment op de aarde. Oorlogen die hele gezinnen verwoesten, hele dorpen, gemeenschappen van mensen die tot voor kort in redelijke vrede naast en met elkaar leefden.

Vrede is iets dat bij jezelf begint. Ja, ik zie u denken ... een open deur, een doodoener en toch ben ik er diep van overtuigd dat vrede in jezelf begint. Als je in jezelf geen vrede voelt, kun je ook geen vrede op je omgeving projecteren. Want dat is wat de mens doet. De mens projecteert zijn eigen wereldbeeld, zijn eigen wereldvisie op de ander. Dat doen wij dagelijks, zonder er nog bij stil te staan. Zo werkt Het beestje, zo gewoon is Het en we noemen Het: Leven. Leven is volgens grote denkers niets meer en niets minder dan een projectie van gedachten vorm gekregen in alledaagse dingen.

Deze maand is voor de Moslims een maand van bezinning. Bezinning betekent onder andere: saamhorigheid en vrede voor iedereen. Dus daarom organiseert de Culturele Vereniging Assadaaka heel veel activiteiten deze maand vanuit het thema saamhorigheid. Vrede voor iedereen en de tolerantie die wij ook voor elkaar moeten creëren, vooral in deze tijd in dit land op deze plek. Wij hebben de mogelijkheid omdat ook te benutten. Met elkaar samen dingen doen. Waar Assadaaka ook voor streeft, is dat grote stukje onwetendheid aangaande vrede aanpakken. Vanuit dit werk willen wij de vrede vertolken.

Dat betekent, binnen de 'civil society': voor elkaar opkomen, daar waar het nodig is en daar waar het mogelijk is. Maar dat bepalen wij, hier bij Assadaaka, niet alleen. Dat bepalen we met ons allen! Wie maakt de regels, wie bepaalt de kaders waarbinnen wij kunnen opereren en werken aan vrede onder elkaar? Dat doen wij met ons allen en toch is er nog te weinig vrede op aarde. Teveel oorlogen die de mensen als angstige dieren opjagen en hun huis en familie doen verlaten om elders in den vreemde een bot toegeworpen te krijgen en wanneer het te lang duurt, weer uitgezet te worden. Is dat vrede? Is dat vreedzaam met elkaar omgaan? Vrede voor je burens, je straat, je buurt, vanuit de vrede in jezelf. Als er overal vrede is zijn wij aardig op weg. Wij kunnen veel van elkaar leren en uiteindelijk zal er overal vrede zijn. Natuurlijk moeten wij in deze multiculturele samenleving ons bekommeren om vrede. Vrede is voor mij dat iedereen respect voor elkaar toont en heeft. Wel vanuit zijn eigen identiteit. En zich vooral ook bekommeren om de minderheden en de verschillende seksen. Er worden veel mensen onderdrukt. Niet alleen in de landen waar oorlog is, maar ook in die landen waar geen oorlog is, is oorlog. Ik denk daarbij aan invaliden, migranten, aan homoseksuelen aan joden ... Dat zijn voorbeelden van minderheden die toch zichtbaar deel uitmaken van onze maatschappij. Die maken ons tot één volk. Vergeet ook niet de mensen met een geestelijke handicap.

Zodra je belemmerd wordt in je dagelijkse leven, ben je in wezen gehandicapt. Wat wij doen bij Assadaaka en Comité Onze Hoop is deze mensen uit hun isolement halen. Wij ondersteunen deze mensen en wij proberen de participatie te bevorderen tussen de verschillende minderheden, de verschillende groepen zodat er met behulp van wederzijds begrip toenadering kan plaatsvinden. Wanneer je de term vrede zou kunnen ontleden, inhoudelijk, dan staat vrede voor vrijheid. De praktische vorm van vrede is leven in vrijheid en het laten leven in vrijheid. Wij moeten ons vrij voelen, maar tegelijkertijd moeten we onze vrijheid benutten voor goede doelen. Dus niet zomaar dingen doen, dat is geen vrijheid, dat is grenzen overschrijden en dan belemmer je anderen. Vrijheid is respect voor het leven. Mensen weten van binnen best wel wat vrede is en soms, misschien wel wat vaker dan we met z'n allen willen weten en durven aannemen, zijn er mensen die de anderen van hun vrijheid beroven, als een gevolg van wraakneming. Gelukkig doet de meerderheid van de mensen dit niet. Maar ik geef toe dat er een kleine minderheid is die ons de vrede wil afpakken.

Dames en heren, ik voel mij vrij en ik voel dan ook de drang om anderen te helpen om zich ook vrij te voelen binnen de respectvolle kaders van de samenleving.

De avonden bij Assadaaka, zoals vanavond, zijn er om met elkaar van gedachten te wisselen over thema's zoals in dit geval de vrede en ik wil vanavond met u allen de vrede verheffen tot levensdoel en dit vieren.

Dank u.

Na deze behartenswaardige woorden werd de vasten gebroken en gingen de aanwezigen eten en drinken en met elkaar van gedachten wisselen over de realisatie van vrede en het streven naar een geweldloze samenleving.

Enige tijd hierna gaf de voorzitter het woord aan de stadsdeelwethouder Jan Hoek, die enige woorden wijdde aan het vredethema. Hij wees op het belang van een geweldloze samenleving en de rol die voor de politiek weggelegd is in het streven hiernaar. Hij beëindigde zijn toespraak met de woorden 'Vrede en alle goeds', een wens waarop pastor Leo Nederstigt, die ook uitgenodigd was, mij attendeerde als een wens van de heilige Franciscus. Hierna vroeg het Platform Vredescultuur de aandacht van de aanwezigen in de vorm van een toespraak van Lory Tasman, waarvan hier de tekst volgt:

Aanbieding boekje “Beter geweldloos” aan de Ahmed El Mesri.

Het Platform voor een Cultuur van Vrede en Geweldloosheid (een landelijke vereniging van Vredesorganisaties) heeft een boekje uitgebracht met organisaties, cursussen en publicaties over geweldloos handelen, getiteld “Beter Geweldloosheid”.

De voorzitter van het Platform voor een Vredescultuur Janne Poort-van Eeden.

Zij noemde de vele activiteiten die onder leiding van Ahmed El Mesri bij Assadaaka worden ondernomen om de geweldloosheid in de Amsterdamse samenleving te bevorderen, zeer prijzenswaardig. Het boekje werd vervolgens ook aan wethouder Jan Hoek (voormalig dienstweigeraar) aangeboden.

Na de Iftar melde een Bosnische vrouw in het kort hoe de zaken waarmee zij in haar thuisland te maken heeft verlopen.

Dick Menick (advocaat bij Assadaaka) doet verslag van hele kleine, maar ook zeer belangrijke incidenten in de Indische Buurt. Zo hoort hij vaak bij gespreken over moeilijkheden bij kinderen, dat deze zich angstig/agressief voelen als iemand naar ze kijkt. Ook daar zijn geweldloze oplossingen voor te vinden,

Toespraak van Lory Tasman van: de Gemeenschap

Dag van de vrede: beter geweldloos!!

Ik wil de organisatoren bedanken voor de uitnodiging om mee te doen vanavond. Ik wil hen feliciteren met de keuze van de titel van deze avond: Dag van de vrede: beter geweldloos!! Want een toestand waarin vrede heerst, betekent nog niet, helemaal niet, dat er geen geweld is.

Levend in Nederland, kunnen we niet anders dan op komen voor de miljoenen mensen, in ons eigen land, in Europa en alle andere continenten, die vandaag niets te vieren hebben. Voor hen die onderdrukking en schendingen van hun meest basale Mensenrechten ondergaan.

We klagen degenen aan, die alle werktuigen en mogelijkheden hebben om pijn en lijden te overwinnen, maar die niets doen en integendeel het leed voor miljoenen mensen versterken.

Laten we onze namen even vergeten en zeggen:

Ik ben een vrouw en ik onderga geweld op mijn werk, in mijn huis, ik word gediscrimineerd en misbruikt.

Ik ben jong en word daarom gediscrimineerd. Mensen bekijken me met achterdocht. Ze laten me alleen studeren als ik betaal, als ik protesteer slaan politietroepen ons, als ik werk vind word ik betaald als een slaaf...

Ik ben gepensioneerd en ik onderga geweld als ik een miserabel pensioen ontvang of helemaal geen en moet bedelen om eten, terwijl ik mijn leven heb gegeven om de samenleving te helpen opbouwen.

Ik ben een Roma, Ik word met scheve blikken aangekeken en men loopt om me heen omdat men vertelt dat ik een dief ben, een vrouwenverkrachter. Ik moet me laten registreren zoals de joden in de tweede wereldoorlog.....

Ik ben een Latijns-Amerikaan, mijn land is gestolen en aan multinationals gegeven, de politie onderdrukt, vernedert me en stopt me in de gevangenis als ik vecht voor mijn rechten.....

Ik ben een kind en word meegegeven aan cacao producenten omdat mijn handjes beter het werk kunnen doen en omdat ik niets kost.....

Ik ben een moslim, en word bestempeld als het kwaad omdat in de hele wereld wordt verteld dat ik een moordenaar ben, boosaardig en gevaarlijk

Ik ben homoseksueel en word uitgesloten omdat ik een emotionele voorkeur heb, alsof het een zonde zou zijn een ander mens lief te hebben.....

Ik ben werkloos, ik kan geen werk vinden want ik ben al te oud, en word bekeken alsof ik de sociale wetten misbruik.....

Iedereen van ons is jong, vrouw, werkloos, Roma, oud, straatkind.....

Geweld is niet alleen fysiek. Het is economisch, raciaal, psychologisch, seksueel, generatieel, etnisch, religieus.....

Niemand kan ontsnappen aan dit onbeteugelde geweld dat mensen verandert in plastic wegwerproducten...

Terwijl we vandaag de Internationale dag van de Vrede vieren, zijn er mensen in delen van de wereld die zich geen generatie kunnen herinneren waarin er geen oorlog was. De oorlogen die Europa het begin van de vorige eeuw geteisterd hebben en daarna naar andere werelddelen uitgeweken zijn, vernietigen vandaag niet minder levens, ontwikkelen niet minder nieuwe wapens, vormen niet minder een machtige lobby en economisch blok maar de verantwoordelijken gaan tot op de dag van vandaag onverminderd door dood en verderf te zaaien

Deze oorlogen zijn de uitingen van de prehistorie van de menselijke beschaving, van de wil anderen, hun land en hun bodemschatten te willen beheersen en te gebruiken naar believen....

Om dat te bereiken is geen mensenleven van belang, zo blijkt uit de berichten.....

Als we hier vandaag bij elkaar zijn denk ik dat het juist in de geest van de Koran, in de geest van Ramadan is ons af te vragen over ons leven, over onze toekomst. En als die toekomst gericht is op een wereld zonder oorlog en geweld, als we dit gewelddadige systeem dat de wereld in zijn greep houdt willen veranderen, is geweldloosheid het sterkste wapen. Het is veel meer dan pacifisme. Het is het geweld en de gewelddadigen aanklagen, het is de niet-samenwerking met het geweld, en het is burgerlijke ongehoorzaamheid. Het is sociale organisatie, het is mobilisatie. Maar het is ook de persoonlijke transformatie, omdat dat geweld dat we herkennen, ook in onszelf is.

Geweldloosheid is een rebellie die gelijktijdige persoonlijke en sociale verandering mogelijk maakt.

We herinneren ons Ghandi die India van het kolonialisme bevrijdde door middel van een weg die ons vandaag nog inspireert,

We herinneren ons Martin Luther King die opkwam voor de gediscrimineerden en vervolgden en die ons een droom gaf voor een betere wereld,

En recenter, de monniken van Birma en de geweldloze strijd van de Tibetanen.

Om af te sluiten wil ik een houding presenteren die, naar mijn mening, het beste uitdrukt hoe je kan beginnen met dingen te veranderen:

De Humanistische Houding:

Het plaatsen van de mens als centrale waarde en zorg,

Het bevestigen van de gelijkwaardigheid van alle mensen,

Het erkennen van de persoonlijke en culturele diversiteit,

Het ontwikkelen van de wetenschap voorbij het als absolute waarheid aanvaarde,

En de verwerping van alle vormen van geweld.

En daarbij als gouden regel : Anderen behandelen zoals je zelf behandeld wilt worden!!

Na deze presentatie vroeg één van de aanwezigen, de heer Azeddine Lairini, het woord dat de voorzitter hem gaf. De heer Lairini sprak de volgende woorden:

Vrede en saamhorigheid

21 september is de dag om vrede te vragen. De Internationale Dag van verzoek voor de vrede is voor Nederland en de gehele wereld de gelegenheid om te vragen en om samen te handelen om een duurzame vrede te bevorderen. Voor een goede actie moeten kerken, moskeeën, synagogen en allerlei andere groeperingen en organisaties, media, politiek, enzovoort mensen stimuleren om te komen tot meer rechtvaardigheid en vrede. Dat gaat met name via de ontwikkeling van de opvoeding aan geweldloosheid en aan vrede. Want:

* Het alfabet begint met A, B, c;

* De cijfers beginnen met 1, 2, 3;

* De muziek begint met Do, Re, Mi;

maar de vrede, samenleven en samenwerken beginnen tussen jou en mij.

God zendt ons profeten en heiligen boeken, niet om hierover te vechten, maar om ons te vertellen hoe wij samen kunnen en moeten leven. Als wij hier niet naar leven, wat voor geloof iemand ook heeft, dan denk ik dat wij hoe langer hoe meer in de problemen komen.

Verlies niet de hoop in de mensheid, want de mensheid is een oceaan en als een paar druppels van de oceaan vuil zijn, wil dat nog niet zeggen dat de hele oceaan vuil is.

Deze tijd is nodig om wegwijs te worden in de chaos. Geen discriminatie, geen verschil tussen rassen, geloof en politieke overtuigingen. Nieuw bloed zou een positieve zaak moeten zijn. Het verschil is moeilijk in woorden te vatten, het is eerder een kwestie van ervaren, van gevoel et cetera. Deze kwestie stellen wij aan de orde, niet met veel woorden, maar vooral met veel daden.

De taal van geweld en arrogantie behoort tot het verleden. Niemand gaat nog ergens heen met de erfelijke ziekte van haat, brutaliteit, egoïsme, jaloezie, individualisme enzovoort. Iedereen heeft een eigen mening over wat goed of slecht is, maar wij moeten proberen tegenover de waarheid en de realiteit te staan en zo niet, dan zal de wreedheid toenemen en zullen wij weer een ramp meemaken. Maar wij zoeken niet een ramp, doch wij willen een vriendelijke sfeer maken en de wereld opbouwen met talen.

Want wie met talent spreekt, maakt verre vrienden en vindt daarin rust, vrede en saamhorigheid.

Ook deze woorden van Azeddine Lairini maken diepe indruk op de aanwezigen en bieden genoeg stof om verder met elkaar te praten over de o zo menselijke weg naar blijvende en duurzame vrede. De avond ging dan ook nog lang door en werd verder opgeluisterd met muziek en dans. Terugkijkend kan men zeggen dat met deze bijeenkomst van Assadaaka op de Internationale Dag van de Vrede de multiculturele vereniging weer een stap gezet heeft op deze nog lange weg.

Verslag: Erik Haan

Tevens is er een extra verslag van Pastor Leo Nederstigt waar Assadaaka veel in Zeeburg mee samen werkt.

Beter geweldloos

Buurthuis de Meevaart was overvol op zondag 21 december, de dag van de vrede. Verschillende organisaties waren er. De stadsdeelvoorzitter en wethouder Hoek waren aanwezig. Ik als pastor van de katholieke kerk was ook uitgenodigd. Er was muziek en er waren sprekers. En natuurlijk werd er lekker gegeten. Want de dag was gekoppeld aan een Iftar, een maaltijd waarmee de vasten in de maand Ramadan wordt gebroken.

Het thema

Geweldloosheid is geen populair thema in een tijd, waarin geweld enorme proporties heeft aangenomen. Wat moet je doen als Tutsi's en Hutu's in Rwanda elkaar afslachten? Wat doe je als terroristen honderden onschuldige om het leven brengen. En moet je de macht van dictators maar accepteren?

Het platform voor geweldloosheid ontkent dit soort situaties niet, maar blijft geloven in geweldsloosheid als oplossing. Ze wijzen ook wegen aan en geven voorbeelden hoe dat kan. Natuurlijk is Ghandi een enorm voorbeeld als het over geweldloosheid gaat. En hoe is Jezus opgetreden tegen zijn opposenten?

Het was heel goed om dit thema aan te snijden in een bijeenkomst waarbij veel moslims aanwezig waren. Dan merk je hoe groot het verlangen is naar vrede, saamhorigheid en een veilige samenleving, ook of juist bij moslims uit onze buurt.

Het publiek

Het was bomvol in de zaal van de Meevaart. Ik zat naast Yusuf en Eligio. Yusuf is een moslim uit Ghana. Hij is hier al acht jaar. Hij genoot van het programma. En hij vond het fijn nieuwe mensen te ontmoeten. 'zijn broeder in de geest' was Eligio. Hij zat ook aan mijn tafeltje. Zijn ouders kwamen uit Aruba. Vijf jaar geleden was hij zelf moslim geworden. Hij deed volop mee aan de Ramadan. 'Het doet me heel goed', zei hij. En zijn ouders maken geen probleem over zijn overtuiging. Natuurlijk moet hij wel een beetje rekening houden met de gewoonten van zijn familie.

Ik dacht aan het thema 'beter geweldloos'. Yusuf was uit op ontmoetingen met andere mensen. Hij deelde en beetje reukwater uit toen het wat warm werd in de zaal. Eligio probeerde binnen zijn familie niet al te fanatiek te zijn over zijn overtuiging. In zo'n sfeer zullen er geen uitbarstingen van geweld zijn.

Tijdens de bijeenkomst waren er niet alleen sprekers. Er werd ook druk gepraat aan de verschillende tafeltjes en er werd gezongen. 'Vrede en alle goeds', zei de wethouder, die waarschijnlijk niet wist dat die wens van Franciscus kwam. Sjaalem alechem, sjaloom alechem. Onze buurt was even een huis van vrede.

Schelden

Dat was een grote tegenstelling met wat ik twee dagen daarvoor meemaakte. Ik was naar het AMC gegaan en ik had de fiets meegenomen in de Metro. Met een roltrap ging ik naar boven. Een jongen en een meisje liepen vlak achter me. De fiets raakte het meisje licht aan. 'Stomme...' u begrijpt het wel. Er werd flink gescholden. 'Moet dat nu zo...' probeerde ik. Maar er was geen gesprek mogelijk en eerlijk gezegd had ik zin om degene die zo aan het schelden was, een flinke draai om zijn oren te verkopen. Gelukkig heb ik het niet gedaan. Wie weet wat daar weer de gevolgen van zouden zijn. En na vijf minuten fietsen was ik de kwaadheid kwijt en kon ik weer verder.

Maar ik besepte wel hoe vlug een ruzie kan ontstaan. Ik besepte ook hoe dat gaat tussen volkeren en naties, tussen bevolkingsgroepen en culturen. Er zijn zoveel wonden uit het verleden. Er smeulen zoveel lontjes die plotseling weer kunnen gaan banden.

Beter geweldloos? Ik zou wensen dat we manieren vinden waarop we zo met elkaar om kunnen gaan, dat conflicten niet escaleren en geweld nooit of pas in uiterste noodzaak wordt gebruikt.

Zoiets kunnen we oefenen in eigen kring. Daarvoor kunnen we bidden. Dat doen we ook als we samenkomen rond Hem die een eigen antwoord had op haat, geweld, tegenstellingen en teleurstellingen.

Organisatoren:

Voor meer informatie over de multiculturele vereniging Assadaaka en haar werkzaamheden kunt u contact opnemen met de voorzitter, de heer Ahmed El Mesri op telefoonnummer 0610 112691. U kunt ook de website raadplegen: www.assadaaka.tk of www.vriendschapassadaaka.web-log.nl

Assadaaka werkte bij de organisatie van de Internationale Dag voor de Vrede samen met het Platform Vredescultuur. Meer informatie hierover op www.vredescultuur.nl
Tevens heeft De Gemeenschap, een humanistische vereniging, medewerking verleent. Zie www.degemeenschap.info

Assadaaka werkt veel samen met haar partners, het Comité Onze Hoop (comiteonzehoop.web-log.nl) en met de NOMA, de Nederlandse bond voor Oudere Migranten Actief (www.noma-amsterdam.nl)

Ook aan de organisatie van 21 september hebben deze organisaties hun medewerking verleend.

Meer informatie:

Wat doet Assadaaka en comité Onze Hoop?

Assadaaka, al jaren inzet voor integratie participatie en de sociale cohesie in onze multiculturele samenleving! Comité Onze Hoop is een samenwerkingsverband van migranten met een handicap of chronische ziekte. Zij stelt zich ten doel de situatie van deze groep te verbeteren en hun welbevinden te bevorderen door middel van projecten, die gericht zijn op het terugdringen van het sociaal isolement en maatschappelijke participatie. Trefwoorden zijn laagdrempeligheid, lotgenotencontacten en begeleiding.

De multiculturele vriendschapsvereniging Assadaaka is als volgt te bereiken:

Ahmed El Mesri
06 10 112 691
Buurthuis de Meevaart
Balistraat 8A
1094 JN Amsterdam
www.vriendschapassadaaka.web-log.nl

De zeeburgse politiek:

Stadsdeelvoorzitter	Wethouderwelzijn:
Nico Papineau Salm	Jan Hoek

